

és molt menys arriscat fonèticament suposar a tot això una base alternant LUR-/LORC-/LAURC-.

Per si pogués afegir-hi llum pel costat topo-semàntic, cito la descripció d'una excursió feta per les muntanyes lorxanes, amb la toponímia menor allí consignada: «l'itinerari de Lorxa al cim de l'Assafor (<àr. *aš-šaḅūr* 'les penyes') passant pel barranc del *Sant* i baixant de l'Assafor a Vilallonga travessant el de *la Parra*, no sense desassedegar-se a la font del *Raspall* (conten els excursionistes de Cocentaina al setmanari *La Marina* de Dénia-Alacant, 1-II-1964).

Àmbit agrícola, pastoral, és clar, com ja podem esperar. Quadrivis, -quatre camins- n'hi haurà, però no sé que n'hi hagi cap de prou important per donar-li nom. En tot cas, manca de fonament l'enllaç amb l'ibero-romà LAURO que algú suggerí a SSiv. i a Chabàs (*El Arch.* VII, 250), V. supra els arts. *Llerona* i *Llaurí*.

Loseron PVARGc 540a51 Ludiente, ape. a *Lullén Lucatx*, vol. I, 19

LULLÉN

«El convent de Portacoeli --- en la vall de *Lullén*, terme de *Serra*» (M.Gadea, *Te. del Xè*, 187), SSiv. p. 34, en l'article d'aquest convent diu que fou erigit pel bisbe de València, amb una escr. de 1272 «en el valle de *Luden*, nombre que tenia antes de la Conquista». Sembla que aquí hi hagi error de còpia, -d- per -ll-, car la forma de M.Gadea és la que figura segons Mtz.Fdo. en el doc. de 1278: «el lugar de *Lullén* para construir en él un monasterio de Cartujos (*Porta-Coeli*)» (*Doc ValACA* I, 1264). I ho repeteix segons un doc. de 1277: «donación al prior --- de Porta Coeli del lugar de *Lullén* para construir un monasterio de Cartujos» (o.c. II, § 304).

Sembla clar que vingui d'un dels incomptables noms de predi en -IANUM (amb imela Á > ð) formats sobre NPP romans, a la manera de *Marinyent*, *Bairent*, *Lutxent*, *Bocairent*, *Picassent*, *Parsent* etc. Aquest pot venir de la família de *Lollius*, *Lolleius*, *Lulleius* (Schulze), d'on descendeix directament el cogn. català *Lull*. Més arbitrari i forçat, i menys acompanyat de precedents, seria veure-hi un derivat del ll. i romànic LÖLIUM nom de la planta 'jull, cogula'.

D'això més aviat Caseta de *Lòl·lio*, pda. del te. de Vallada (XXXII, 75.23), en qualitat de nom mossàrab, que passant per **Lqlo* hauria estat una mica assimilada als sons aràbics, dissociant-hi *l* en *l·li*. En rigor també aquí fóra concebible la base LOLLIANUM admesa per a *Lullén*, suposant que el vulgarisme aràbic de recular l'accent a la síl·laba penúltima tançada l'hagués dut a l'accentuació **Lóllia* etc.

El suposat *Luden* de SSiv., que difícilment pot haver tingut vera existència, pogué ser err. suggerida pel nom del poble xurro de *Ludiente*, avui 1300 hab., a l'Alt Millars, prop de Villahermosa, que segons SSiv. tenia només 8 cases de moriscos en el S. XVII. En el cens de 1609, 75 focs mor., en l'ed. Reglè (amb evident err. tip.). Deu ser un dual aràbic, tal com *Alcudién* i *Almunién* (que hom ha castellanitzat també en -iente), que vénen dels duals en -cn, de *al-kudla*, *al-múnla*. Aquí pot tractar-se de *al-ʿudī*, adj. nisba de *ʿūd* 'fusta' (cf. l'art. *llagut* /*llaüt* del *DECat.*), i nota sobre *Llut*, supra. D'aquest adj. nisba, dóna una cita Dozy (*Suppl.* II, 187) en les *Mil-i-una Nits*, amb el sentit de 'fet de fusta', i una altra del femení corresponent, *ʿudīya* 'tocadora de laüt'. *Al-ʿudīyaḡn* en dual, podria, doncs, donar *Ludién* amb el significat 'els dos boscos de llenya' o 'els dos fustams'.

Lurse, V *Vallors Luta*, Font de ~, V *Llut Lutzarén* V *Atzaran Lutze*, V. *Vallors*